

19. februar 2019

I medfør af § 37 stk. 1 i forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. **Hvilke løsningsmodeller har Naalakkersuisut for de personer som har usynlige eller synlige handicaps eller som har en sygdom, og som ikke af lægen eller af andre beslutningstagere kan vurderes til at blive førtidspensionsmodtagere, men som er blevet uarbejdsdygtige for resten af deres liv?**
2. **Hvad er grunden til, at disse uarbejdsdygtige personer rammes, set ift. at lægerne og Majoriaq samt de sociale myndigheder er begrænsede i at kunne træffe beslutninger omkring en status som førtidspensionist?**
3. **At kommunerne skal følge lovene er på sin plads, men hvis lovene ikke er hensigtsmæssige for borgernes vilkår, f.eks. at personer som har stærkt brug for en status som førtidspensionist ikke direkte og klart kan kategoriseres som sygdomsramt. Hvordan kan disse personer få hjælp via lovene?**
4. **Hvis en person som pga. en fysisk skade ikke kan arbejde og har en sygdom som ikke kan diagnostiseres, har børn og ikke har nogen indkomst eller ikke kan betale sin husleje, hvordan kan lovene så ændres, så man undgår at de havner i den situation at børnene bliver taget fra vedkommende eller at de bliver smidt ud af boligen?**
5. **Hvad har Naalakkersuisut af helt nødvendige løsninger for, at der i samfundet er en del borgere som har usynlige handicaps eller er skadede, og som ift. deres rettigheder eller sociale ydelser ikke har flere muligheder for at få hjælp?**
6. **Har Naalakkersuisut nogen planer for at løse op for, at der sidder førtidspensionister som over en årrække ikke har kunnet rokke ved deres situation og de efterfølgende bare bliver hensat som uløste sager?**
7. **Kan Naalakkersuisut dokumentere, om der er borgere som flytter fra Grønland pga. manglende hjælp?**
8. **Er det rigtigt, at såfremt en person som er uarbejdsdygtig og som har en lægeerklæring på dette, ikke kan blive godkendt som førtidspensionist hvis vedkommende ikke har kunnet samarbejde med Majoriaq eller bliver vurderet som en, der ikke har samarbejdet tilstrækkeligt?**
9. **Hvis en læge har erklæret en person som uarbejdsdygtig, men myndighederne ikke har færdiggjort de administrative arbejde efter forskrifterne, er det så sådan at vedkommende så ikke kan vurderes til at få en førtidspension?**
10. **Hvad er grunden til, at en person som har fået en lægeerklæring for uarbejdsdygtighed, skal blive ved med at henvende sig til Majoriaq eller de sociale myndigheder?**

11. Hvis der skal ske hurtigere beslutninger omkring tildeling af en førtidspension, set i forhold til at det i dag er en meget langsommelig proces, hvad skal der så til for at rette op på dette lovmæssigt?

(Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

I følge de oplysninger jeg har, er der forskellige arbejdsmåder i Majoriaq og de sociale forvaltninger i kommunerne omkring behandlingen af tildeling af førtidspensionister og derfor også forskellige konklusioner overfor borgere som har en lægeerklæring på uarbejdsdygtighed. Og dette forhold kan ikke accepteres. Med disse spørgsmål vil jeg gerne have afdækket, om der er lovarbejde igang for at løse op for disse problemer. Der er folk derude som sidder med problemet og der skal gøres et stykke arbejde for at løse dette.

Derfor er disse spørgsmål opstarten på dette arbejde, og jeg ønsker at mine spørgsmål må blive besvaret indenfor 10 arbejdsdage.